

עירובין דף ז

קושי: מי עבדין כתרי חומרי? והא תניא: לעולם הלכה כבית הלל, והרוצה לעשות כדברי בית שמאי - עושה, כדברי בית הלל - עושה. מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל - רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל - עליו הכתוב אומר (קהלת ב) **הכסף כחסף הוֹאֵק**, אלא, אי כבית שמאי - כקוליהון וכחומריהון, אי כבית הלל - כקוליהון וכחומריהון. קושי על תוכן הברייתא עצמה: הא גופא קשיא: אמרת **לעולם הלכה כבית הלל** והדר אמרת **הרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה!**

	הרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה	לעולם הלכה כבית הלל
תירוץ 1	קודם בת קול	לאחר בת קול
תירוץ 2	הא והא לאחר בת קול	
תירוץ 3	ורבי יהושע היא, דלא משגח בבת קול לפסוק הלכה	כחכמים שיש לסמוך על הבת קול לעניינים הלכתיים
תירוץ 3	כל היכא דמשכחת תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי אהדדי כעין מחלוקת בית שמאי ובית הלל - לא ליעבד כי קוליה דמר וכי קוליה דמר, ולא כחומריה דמר וכי חומריה דמר. אלא: או כי קוליה דמר וכחומריה עביד, או כקוליה דמר וכחומריה עביד	

חזרה לקושי המקורית: מכל מקום קשיא (מה שעשו בנהרדע)! **תירוץ:**

השדרה והגולגולת שחסרו, וכמה חסרון בשדרה? בית שמאי אומרים: שתי חוליות, ובית הלל אומרים: חוליא אחת. ובגולגולת, בית שמאי אומרים: כמלא מקדת, ובית הלל אומרים: כדי שינטל מן החי וימות. ואמר רב יהודה אמר שמואל: וכן לענין טריפה.

	טריפה	טומאת אוהל	
ב"ה	חולייה אחת (לחומרה)	חולייה אחת (לקולא)	ב"ש
ב"ש	שתי חוליות (לקולא)	שתי חוליות (לחומרה)	

קושי: והיכא דסתרי אהדדי לא עבדין? מתיב רב מרשיא: **מעשה ברבי עקיבא שליקט אתרוג באחד בשבת, ונהג בו שני עישורין, אחד כדברי בית שמאי ואחד כדברי בית הלל!** **תירוץ:** רבי עקיבא גמריה איסתפיק ליה, ולא ידע אי בית הלל בחד בשבת אמור, אי בחמיסר בשבת אמור, ועבד הכא לחומרא והכא לחומרא.

ראש השנה לאילנות

בית הלל	ט"ו בשבט
בית שמאי	א' בשבט

שני מאמרים שרב יוסף הביא בשם רב יהודה. הראשון בשם רב והשני שלא בשם אף אחד. הגמרא מנסה להבין אם השני היה בשם רב או בשם שמואל אם היה מבוי כלה לרחבה - אינו צריך כלום.

דברי רב במקום אחר	דברי רב יוסף בשם רב יהודה	סתירה בין דבריהם
מבוי שנפרץ במלואו לחצר, ונפרצה חצר כנגדו - חצר מותרת ומבוי אסור	אם היה מבוי כלה לרחבה - אינו צריך כלום	פתרון
לא עירבו בני החצר עם בני המבוי (אבל אם עירבו, היה מותר)	דומה למבוי שעירבו עם החצר	

